

I slutten av juni skulle vi besøke familien til Kjell i Sandnes. Vi fant ut at det skulle være bra vær bortover Sørlandskysten, så vi fant ut at vi ville ta det rolig bortover med korte dagsetapper. Da kunne vi kjøre innom alle de småbyene som vi aldri hadde vært i før. Vi startet onsdag den 22. juni. Nå er vi kommet til fredag den 24. juni, og vi har kommet oss til [Larvik](#).

Her ved innkjøringen til [Larvik](#). Vi ser [Fritze Verk](#) som var et jernverk som var i drift fra 1640-tallet til det ble nedlagt i 1868. Store deler av denne tida var det Norges største jernverk og en kjernevirksomhet blant Fritzebedriftene ved [Farriselva](#) i Larvik. Denne bygningen står igjen og er nå museum.

[Farris](#) er navnet på Norges eldste kommersielt produserte mineralvann, først tappet i 1907. Merket eies og distribueres i dag av [Ringnes Bryggeri](#), og er markedsledende i Norge. Farris har siden starten vært produsert i Larvik.

Farrisfabrikken i Larvik, påbegynt 1912.

Gatebilde fra [Larvik](#).

Byvåpnet til Larvik

Strandstedet [Larvik](#) vokste opp innerst i [Larviksfjorden](#); man vet at det ble startet et sagbruk ved Farriselva i 1539. To av de viktigste forutsetningene for byen var da tilstede, havnen og kraften fra Farriselva. Rundt år 1600 ble det startet et jernverk, Fritze verk, som en lang periode var landets dominerende, med forbindelser direkte til de regjerende i København. Verkseieren var nemlig kongens halvbror.

[Larvik](#) fikk status som ladested under [Tønsberg](#) i 1665, og bystatus i 1671.

Byens betydning økte betraktelig da [Fredriksværn](#) Verft og flåtebase (nå en del av Stavern) ble bygget ut i årene fra 1750 og framover. Dette var marinens hovedbase fram til 1818 da [Karljohansvern](#) ved Horten overtok.

Bilder fra gågateområdet i Larvik.

Poesiparken er et konsept hvor dikt og litterære sitater skal prege offentlige rom og gi innbyggerne og besøkende en ny opplevelsesdimensjon.

Poesiparken er organisert som et prosjekt i Larvik kommune. Det jobbes stadig med nye tekster og nye steder å plassere diktene.

Torget.

Tegning på en vegg ved det lille tivoliet i sentrum.

Tivoliet på torget.

Statue av [Johan Sverdrup](#).

Nå er vi kommet til [Stavern](#).

[Stavern](#) har trolig vært havn og ankerplass siden oldtiden. Navnet er funnet i den norrøne formen «Staferni» i skriftlige kilder fra 1100-tallet. Fra 1200-tallet ble Stavern beskrevet som et fiskersted med god havn.

Senere fikk stedet losstasjon og utviklet handel og stor skipstrafikk. Stedet fikk ytterligere betydning da [Ulrich Frederik Gyldenløve](#) bygde befestningene på [Citadelloya](#) på 1600-tallet og flåtestasjonen og galeiverftet for marinen ble flyttet fra Lagmannsholmen i Kristiansand til Stavern omkring 1758. Fra 1799 til 1930 heter hele byområdet [Fredriksvern](#).

Stavern var det siste stedet i Norge som fikk status som kjøpstad. Det skjedde 1. juli 1942. Denne statusen ble mistet da storkommune Larvik ble dannet. Fikk bystatus igjen 8. desember 2010.

Utsikt utover skipsleia.

Tordenskiold-statuen av [Gustav Vigeland](#) på Mølleberget.

Utsikt fra Mølleberget mot småbåthavnen.

Statuen ble avduket under Stavernsfesten i 1935 og er den yngste av landets tre Tordenskiold-statuer, for øvrig den eneste som viser sjøhelten uten parykk.

Krutt-tårnet på [Citadell-øya](#) eller Stavernøya.

Sentrum i Stavern.

[Stavern kirke](#), Norges første marinekirke, er bygget i perioden 1753-56.

Her kjøper vi ferske jordbær.

De første innbyggerne som slo seg ned i [Nevlunghavn](#) i andre halvdel av 1600-tallet, drev med losing og fiske. Etter hvert vokste det fram en karakteristisk bebyggelse lunt plassert under Havneberget - eller Kikkærsberget, som havningene kaller det. Her satt losene og speidet etter skip som skulle ha los.

I 1991 ble Nevlunghavn utpekt som Vestfolds kandidat til Riksantikvarens utnevning av de best bevarte stedene i Norge. Dette brakte samtidig Nevlunghavn inn på UNESCOs internasjonale liste over verneverdige tettsteder.

Nevlunghavn Bakeri og Konditori ligger ved innfartsveien til Nevlunghavn.

Nå har vi kjørt videre til [Helgeroa](#).

Det er lørdag og det er mye folk i kaiområdet.

Et blåseorkester er i gang med spillingen.

Helgeroa havn ligger i le for Skagerrak på nordsiden av en tange av rullestein, [Mølen](#). Fra Mølen går det store raet med ra-veien gjennom Vestfold. På grunn av vanskelig topografi, bl.a. i [Langangen](#), var det lenge overgang fra landveis til sjøveis transport nettopp i Helgeroa. Fra Helgeroa var det da båtforbindelse enten innover [Langesundsfjorden](#) og [Frierfjorden](#) eller vestover til byene i [Agder](#).

Før [Brevikbrua](#) ble åpnet i 1961 var fergestrekningen Langesund - Helgeroa en viktig forbindelse for landveis trafikk mellom [Østlandet](#) og [Sørlandet](#).

Det er dessuten fint vær her.

Denne steinen står i Helgeroa. [Laurvigen grevskap](#), eller Grevskapet Larvik, ble opprettet i 29. september 1671 da [Brunla amt](#) ble gjort om til grevskapet Laurvigen. Grevskapet omfattet nåværende Larvik, Sandefjord og Tjøme kommuner, i tillegg til deler av Andebu. I 1821 ble grevskapet slått sammen med [Jarlsberg grevskap](#) til [Jarlsberg og Larvik amt](#).

Her har vi beveget oss videre til [Brevik](#).

På Fisketorget.

Brua over Kanalen til Sylterøya. Der finnes en av Norges best bevarte trehusbebyggelse.

Utsikt over fjorden mot Brevikbrua og Stathelle. [Brevikbrua](#) ble åpnet i 1962, og var en del av E18 fram til 1996, da ny E18 ble tatt i bruk og lagt over den nye [Grenlandsbrua](#) litt lenger inne i fjorden.

Statue av [Cort Adeler](#) som var en norsk-dansk sjøoffiser og godseier. Cort Sivertsen Adeler var født i Brevik den 26. desember 1622 og døde i København den 15. november 1675.
Cort Adeler het opprinnelig Kurt Sørensen.

Fisketorget i Brevik.

Et bilde fra der vi parkerte bobilen. Dette er et område som heter Dalsbukta og Hamna.

På vei ut av Brevik.

[Brevik](#) ble havneplass på 1600-tallet og kjøpstad 1845.

Byen fikk jernbaneforbindelse i 1895. Persontrafikken ble nedlagt i 1968. I dag er det bare godstransport.

I 1761 ble stedet herjet av brann som la alle hus i aske. Brevik ble slått sammen med [Eidanger](#) og [Porsgrunn](#) i 1964.

Brevik regnes som en av Norges best bevarte «seilskutebyer». Byen ligger ytterst på Eidangerhalvøya, og var tidligere en betydelig utskipingshavn for blant annet is (Diplom-is) og trelast.

I dag er de ca. 2000 innbyggere i byen.

Byvåpenet til Brevik

Nå har vi kjørt over Brevikbrua og ned til [Stathelle](#).

I Strandgata i Stathelle.

Her ser vi tvers over fjorden over til Sylterøya i Brevik og Brevik kirke.

Mange småbåter i havna.

Rundt midten av 1600-tallet var [Stathelle](#) et lite strandsted med noen få hus og en brygge for ferge til Brevik på gården Kjellestad. Med sin gode havn var det naturlig at stedet utviklet seg gjennom trelasthandelen med Holland.

Gjennom hele 1700-tallet dominerte to familier stedets økonomiske liv; handelshusene Blehr og Bentzen som drev med trelasthandel.

Det var takket være disse to store trelasthandlerne at Stathelle fikk status som ladested med laste- og losserttigheter ved kongelig resolusjon av 21. februar 1774.

Første verdenskrig ble et skille for Stathelle. Krigen hadde tatt alle treskutene, og de tradisjonelle næringene fikk redusert betydning.

Med innskrenket arbeidsmuligheter i bedrifts- og forretningsvirksomheter, utvikler Stathelle seg etter hvert til en soveby. Byen ble slått sammen med [Bamble](#) kommune i 1964.

Den nye kommunen overtok det gamle byvåpenet til Stathelle.

Nå har vi kjørt videre til [Langesund](#). Dette er Wrightegaarden fra 1700-tallet. Den har tidligere vært posthus. I dag er bygningen konsertscene og kulturhus for Langesund. Mange storheter, blant annet Bob Dylan, Elton John, A-ha, BB King, Postgirobygget og Dum Dum Boys osv. har opptrådt på Wrightegaarden.

På vei ned til brygga.

Her står vi på brygga og ser utover fjorden.

Litt av sentrum med kirken i bakgrunnen.

Gågata.

Gatemusikanter.

Mye folk i gågata.

Historisk sett er Langesund en by med lange maritime tradisjoner og var tidlig en av Norges viktigste byer innen skipsfart.

Langesund ble tollsted i 1570, og var på 1580-tallet den største utførselshavnen for trelast i Norge. Fra 1602 til omkring 1635 drev nederlendere et saltverk som kong Christian 4 bygde på Langøya for å rense innført salt. På slutten av 1600-tallet startet et stort skipsbyggeri, og da trelasten opphørte, ble skipsbygging og sjøfart de viktigste næringene i byen.

Bykommunen Langesund ble opprettet i 1837 etter at stedet hadde vært ladested fra 1765.

Langesund er den kystbyen i Norge som har flest soldager i året, og byen yrer av folkeliv fra mai til august.

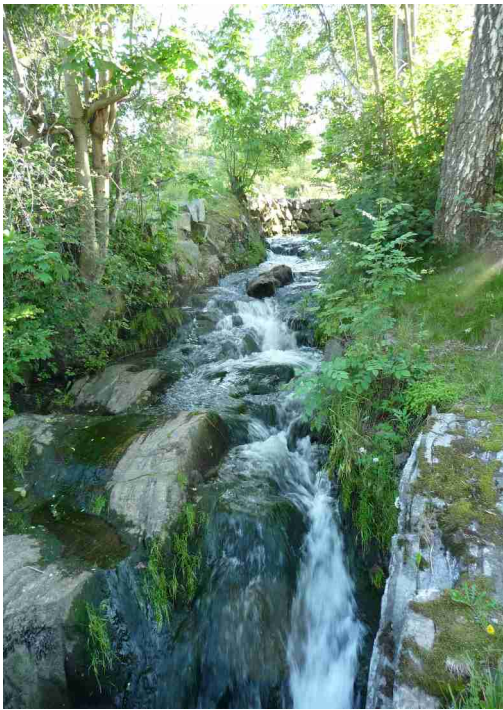
Etter at vi hadde kjørt gjennom alle disse stedene, var det på tide å finne en campingplass.

[Rognstranda Camping](#) rett vest for Langesund var en fin plass, og når det dessuten ble fint vær ble alt bra.

Naturlandskapet med "flauane" er karakteristisk for Grenlandsområdet. Dette er et resultat av minst 250 millioner år med erosjon.

Svabergene på Rognstranda begynte sitt liv som vulkanske bergarter og sedimenter for 1500 millioner år siden.

For 1100 millioner år siden befant fjellet her seg over 30 kilometer inne i en fjellkjede. Da ble bergartene omvandlet til gneiser av ulike slag. Deretter ble fjellkjeden tæret bort og for 500 millioner år siden var gneisene kommet opp i overflaten nesten slik vi ser dem i dag.

Bekk som renner gjennom området.

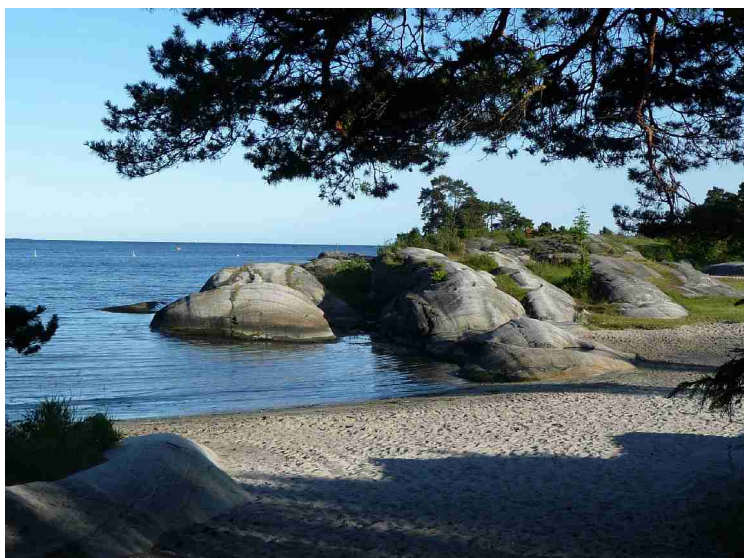
Grillplass.

Plassen ligger lunt til innerst i Rognsfjorden under dette berget.

Mange måker.

Fine svaberg.

Dagen etterpå kjører vi videre til Kragerø.

Byvåpen.

[Kragerø](#) er omtalt som «Perlen blant kystbyene» av Edvard Munch.

Kragerø vokste frem på trelasteksport som ladested under Skien, men fikk kjøpstadsprivilegier i 1666. Byen var i seilskutetiden en av Norges største sjøfartsbyer. Den eldste bebyggelsen lå på begge sider av Bysundet mellom fastlandet og en øy som nå bare heter Øya, men tidligere må ha blitt kalt Kragerø og har gitt navn til byen. Dette navnet er mest sannsynlig en dansk skrivemåte for Kråkerøy, etter fuglearten kråke.

Vi legger først merke til dette bygget der det står Kragerø Jernbanestasjon på ene siden. [Kragerøbanen](#) er en nedlagt jernbanestrekning mellom [Neslandsvatn stasjon](#) på Sørlandsbanen og Kragerø.

Jernbanen ble åpnet fram til Kragerø den 2. desember 1927. En tid var bantasjon for [Sørlandsbanen](#). Ettersom Sørlandsbanen på 1930-tallet ble forlenget mot Kristiansand, gikk Kragerøbanens betydning ned. Banen ble nedlagt for persontrafikk 31. desember 1988. Etterpå er det kjørt noen tømmertog. I 1989 ble hele banen nedlagt ved stortingsvedtak. Skinnegangen mellom Sannidal stasjon og Kragerø stasjon er fjernet, og erstattet med ny riksvei. Kragerø stasjon har i dag funksjon som turistinformasjon og bussknutepunkt.

Her ser vi opp mot Kragerø kirke som tidligere het Christi kirke.

Dette er Blindtarmen. En liten vik i Kragerø. På ene siden er det flere utesteder.

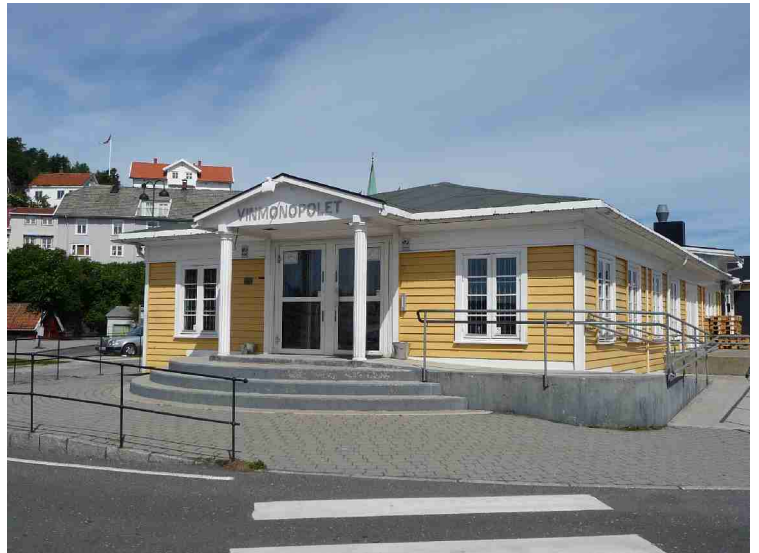
Fergen kommer og går mens vi står der.

De tre fergene «M/F Kragerø», «B/F Jesper» og «B/F Naus» sørger for bil-, gods- og persontrafikk mellom de største øyene.

Det er nok ikke mange apotek i Norge som driver i slike lokaliteter som dette.

Det nok heller ikke mange Vinmonopol i Norge som driver i slike lokaliteter som dette.

Rett bak turistkontoret ligger denne lille plassen.

Torget i Kragerø.

Det nye Kragerø Sparebank til venstre.

Den gamle Kragerø Sparebank er vel mye finere?

I dette huset ble kunstneren [Theodor Kittelsen](#) født den 27. april 1857. Han bodde de første årene her.

Vi hadde en kopp kaffe på en kafe rett nedenfor Theodor Kittelsens hus.

Gatebilde fra Kragerø.

Før vi kjører ut fra Kragerø, tar vi bilde av denne statuen i en rundkjøring. En seilskute på toppen.